

РЕШЕНИЕ
№ 159
гр. Перник, 27.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание на трети април през две хиляди и петнадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 82 по описа на съда за 2015г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл). Делото е образувано по повод жалба на С.М.Д.*** против Заповед №С-26 от 30.01.2015г. на Кмета на Община Перник. С оспорваната заповед, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, е прекратено служебното правоотношение на С.М.Д.***, заемала длъжност „старши експерт“ в Отдел „Инвестиции и екология“ при Община Перник. С жалбата се иска отмяна на оспорваната заповед като незаконосъобразна. Твърди се, че заповедта е издадена в несъответствие с материалния закон. Излага подробни съображения за липса към момента на издаване на оспорваната заповед на кумулативните изисквания на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл за съкращаване на длъжността, които са длъжността да не фигурира, както като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната административна структура, така и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Искане се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски. Пред съда жалбоподателката, чрез пълномощника си пледира жалбата да се уважи.

Ответникът по жалбата – Кмета на Община Перник, чрез процесуалния си пълномощник изразява становище за неоснователност на жалбата. Пледира, че атакуваната заповед е правилна и законосъобразна и иска жалбата да се отхвърли като неоснователна. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки, в които доразвива доводите си за правилност на акта.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесния акт като негов адресат, срещу надлежна страна. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административен съд - Перник, след преценка на фактите и доказателствата по делото, а именно: Решение № 233 от 30.08.2012г. на Общински съвет - Перник, взето по Протокол № 12 от 30.08.2012г.; длъжностно разписание на Община Перник, утвърдено от Кмета на Община Перник, в сила от 01.01.2012 г.; длъжностна характеристика за длъжността „старши експерт“ в отдел „Инвестиции и екология“ при Община Перник, относима към длъжностно разписание; Решение № 951 от 22.12.2014г. на Общински съвет - Перник, взето по протокол № 18 от 22.12.2014г.; длъжностно разписание на Община Перник, утвърдено от кмета на Община Перник, в сила от 15.01.2015г.; длъжностна характеристика за длъжността „старши експерт“ в отдел „Инвестиции, екология и озеленяване“ при Община Перник, относима към длъжностно разписание, в сила от 15.01.2015г., като взе предвид становищата на страните, изготвената и приета

съдебно икономическа експертиза и след извършена проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 146 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните по делото не е спорно, че жалбоподателката е заемала длъжност „старши експерт“ в отдел „Инвестиции и екология“ при Община Перник по служебно правоотношение.

С решение № 951 от 22.12.2014г., взето по Протокол № 18 от 22.12.2012г. Общински съвет - Перник на свое заседание приема промяна в структурата на общинската администрация Перник като запазва общата численост на персонала. Във връзка с това решение Кметът на Община Перник, със заповед № 38/13.01.2015г., утвърждава длъжностното разписание на Община Перник, считано от 15.01.2015г. Отдел „Инвестиции и екология“ е преструктуриран в Отдел „Инвестиции, екология и озеленяване“ към Дирекция „Строителство, инфраструктура и екология“.

Съпоставката на посочените две решения на ОбС - Перник и относимите към тях длъжностни разписания, касателно процесния случай сочи, че отдел „Инвестиции и екология“, като част от специализираната администрация на Община Перник съгласно длъжностно разписание от 01.01.2014г., е с предвидени за заемане 9 (девет) щатни бройки, от които пет бройки за длъжността „старши експерт“. Съгласно новото длъжностно разписание в сила от 01.15.2015г. Отдел „Инвестиции и екология“, е преименуван в Отдел „Инвестиции, екология и озеленяване“, структуриран е като част от Дирекция „Строителство, инфраструктура и екология“ на специализираната администрация на Община Перник, като в отдела са предвидени за заемане 6 (шест) щатни бройки, от които една за „старши експерт“.

От съпоставката на приложените длъжностни характеристики за длъжността „старши експерт“ в Отдел „Инвестиции и екология“ и старши експерт в Отдел „Инвестиции, екология и озеленяване“, относимо процесния случай, както и от изготвената, приета и неоспорена от страните по делото съдебна икономическа експертиза, която съдът цени в цялост като годно доказателство се установява, че функциите и задълженията за длъжността „старши експерт“ в Отдел „Инвестиции, екология и озеленяване“ почти се припокриват с тези, предвидени в длъжностната характеристика за длъжността „старши експерт“ в Отдел „Инвестиции и екология“. Променено е изискването за заемане на длъжността, тъй като служителят следва да е лице, придобило минимална квалификационно-образователна степен „бакалавър“ в специалност „екология и опазване на околната среда - еколог“.

С обжалваната заповед №С-26/30.01.2015г. Кметът на Община Перник е прекратил, едностранно и при неспазен едномесечен срок на предизвестие, служебното правоотношение с жалбоподателката С.М.Д.***, заемала към този момент длъжност „старши експерт“ в отдел „Инвестиции и екология“ при Община Перник. Като правно основание за прекратяване на служебното правоотношение е посочена разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл., с мотив „съкращаване на длъжността“. Със заповедта е наредено на основание чл. 106, ал. 4 от ЗДСл на служителя да бъдат изплатени обезщетение за неспазения срок на предизвестие, както и обезщетения неизползван платен годишен отпуск.

Въз основа на така установеното от фактическа страна Административен съд – Перник намира обжалвания административен акт за законосъобразен. Правните изводи за това са следните:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган и в рамките на законовите му правомощия. Кмета на Община Перник е орган по назначаването на държавните служители в общинската администрация в смисъла на

чл. 106, ал. 1 от ЗДСл във вр. с чл. 44, ал. 1, т. 3 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА).

Оспорената заповед е издадена в установената в чл. 108, ал. 1 от ЗДСл писмена форма. Съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение – чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Съдържа и дължимите обезщетения за неизползван платен годишен отпуск и за неспазен от страна на органа по назначаването срок на предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение по реда на чл. 106, ал. 4 от ЗДСл. Заповедта не съдържа посочени ред и срок за обжалване, но тъй като нормата на чл. 59, ал. 1, т. 7 от АПК е своего рода гаранция за надлежното упражняване на правото на жалба и предвид обстоятелствата по настоящото дело, а именно срочност, подведомственост и подсъдност на обжалването, нарушението не следва да се квалифицира като съществено. Предвид изложеното се следва, че е спазена установената от закона форма и не са налице основания за отмяната ѝ в условията на чл. 146, т. 2 от АПК.

При издаване на процесната заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

По съществото на спора:

Релевантното обстоятелство в настоящия спор е наличието или липсата на конкретна длъжност като единство от нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Понятието „длъжност в администрацията” е дефинирано в чл. 2, ал. 1 от Наредба за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (НПКДА), според която дефиниция това е „нормативно определена позиция, която се заема по служебно или трудово правоотношение, вкл. и по правоотношение, възникнало на основание ЗМВР, ЗОВСРБ, ЗИН или ЗДиплСл, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.” Съобразно така даденото определение, белезите на понятието „длъжност в администрацията” са два: 1. нормативно определена позиция и 2. позиция изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Тези два критерия във всички случаи следва да са налице в кумулация. Във всеки случай, когато органът по назначаването твърди, че е налице съкращаване на длъжност по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да се установи, че тази длъжност вече не фигурира, както като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на дадената администрация, така и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

В настоящия случай се установява, че съгласно длъжностно разписание в сила от 15.01.2015г. числеността на състава на Отдел „Инвестиции, екология и озеленяване“ е намалена от 9 на 6 лица, като за длъжността „старши експерт“ в Отдел „Инвестиции, екология и озеленяване“ е предвидена една щатна бройка, срещу пет в старото длъжностно разписание /от които две по служебно правоотношение и три по трудово правоотношение/. Това налага извод, че четирите бройки за длъжността „старши експерт“ в Отдел „Инвестиции, екология и озеленяване“ към момента на издаване на оспорената заповед не съществуват като нормативно определена позиция в длъжностно разписание от 15.01.2015г.. Следователно липсва първата предпоставка в смисъла на чл. 2, ал. 1 от НПКД, респективно налице е основание да се приеме, че е факт съкращаване на конкретната длъжност по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.. Количественото намаляване на бройките служители, без пълното заличаване на системата от функции, задължения и изисквания за дадена длъжност, е една от формите на „съкращаване на длъжността” по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.. Дори да се

приеме, че функциите на длъжността са запазени, то те се изпълняват от по-малък брой държавни служители, както е в случая. Съкращаване на длъжност при промяна структурата на администрацията е факт въпреки наличие на длъжност с идентично наименование и система от функции, задължения и изисквания в случаите, в които броят на служителите, натоварени с изпълнението ѝ е намален. Преценката коя бройка на длъжността да бъде съкратена е свързана с оперативната самостоятелност на органа по назначаването при извършването на структурни промени в рамките на нормативно определената численост на администрацията, респективно дирекцията, отдела. Не е спорно, че бройката на служителите, натоварени с изпълнението на длъжността „старши експерт“ в Отдел „Инвестиции, контрол и озеленяване“ е редуцирана до една, като същевременно в администрацията на Община Перник и по конкретно в Дирекция „Строителство, инфраструктура и екология“ към която на пряко подчинение е отдел „Инвестиции, екология и озеленяване“ друга идентична длъжност по смисъла на чл. 2, ал. 1 от НПКДА не е предвидена. И тъй като в ЗДСл липсват разпоредби, които да задължават органа по назначаването да извърши подбор, а при ответника по жалбата липсват разписани писмени правила и процедури, които да го задължават за извършването на такъв, не може да бъде упражнен контрол за законосъобразност върху преценката по целесъобразност на Кмета на Общината кои от служителите да съкрати. В ЗДСл липсва и задължение за органа по назначаване да предлага друга длъжност на съкратените държавни служители. С оглед на това доводите изложени в жалбата, че са запазени идентични функции, задължения и изисквания с тези на длъжността, която е заемала, не променят факта на реално съкращаване на нейната длъжност. Преценката коя длъжност или бройка на длъжността да бъде съкратена, е свързана с оперативната самостоятелност на управляващия дейността и негово право е да я организира по най-ефикасен начин. В правомощията на органа по назначаването е да извършва структурни промени в рамките на нормативно определената структура и численост. При това обстоятелство не подлежи на съдебен контрол въпросът дали действително е целесъобразно съкращението, при осъществяване на промени в структурата и в организацията на работа в администрацията. В случая е налице съкращаване на длъжността изразяващо се в намаляване бройката на служителите, натоварени с изпълнението ѝ макар длъжност със същото наименование и функции да продължава да съществува.

На следващо място, видно от приобщените към доказателствата по делото длъжностни характеристики за обособените позиции, съгласно длъжностни разписания от 15.01.2015г. и от 01.01.2014г. е, че длъжността „старши експерт“ в Отдел „Инвестиции, екология и озеленяване“, въпреки почти пълната идентичност между функциите и задълженията с длъжността „старши експерт“ в Отдел „Инвестиции и екология“, съгласно актуалната длъжностна характеристика, е предвидена за заемане от лице, с придобита минимална квалификационно-образователна степен „бакалавър“ със специалност „екология и опазване на околната среда - еколог“. С това изискванията за заемане на длъжността са променени, тъй като съгласно изискванията по старата длъжностна характеристика функциите и задълженията на старши експерт може да изпълнява лице, придобило минимална квалификационно образователна степен бакалавър, със специалности „опазване на околната среда“, „екология“ и „технически науки“. Жалбоподателката е с висше инженерно образование в специалност „металургия на цветни метали“ следователно същата не отговаря на изискванията за заемане на длъжността. Тя не отговаря и на изискванията за заемане на длъжността „главен експерт“ и „младши експерт“ с оглед изискуемия се образователен ценз. За тези длъжности се изисква минимална образователна степен висше-бакалавър, с професионална област „Опазване на околната среда, екология“, като лицето може да

бъде инженер, еколог, озеленител или ландшафтен архитект. Същата по този показател не отговаря на изискванията и за новосъздадената длъжност "младши експерт", тъй като за заемането ѝ се изисква висше-бакалавър със специалност "Екология и опазване на околната среда"-еколог. С оглед на това се приема, че липсва и единият компонент от втория признак на понятието длъжност в администрацията съгласно НКПД, за да се приеме, че към момента на издаване на оспорената заповед длъжността „старши експерт“ в Отдел „Инвестиции и екология“ е идентична като система от функции, задължения и изисквания с длъжността „старши експерт“ в Отдел „Инвестиции, екология и озеленяване“. Двете длъжности не са идентични, от което следва, че длъжността е съкратена.

Предвид горното налице са основания за извод, че е налице реално съкращаване на длъжността - четири от бройките за "старши експерт" не съществуват като нормативно определена позиция, а и самата длъжност не съществува, като единна система от функции, задължения и изисквания.

Горните мотиви са основание да се приеме, че в процесния случай е налице хипотезата именно на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Заеманата от жалбоподателката длъжност е съкратена, поради което заповедта е издадена и при правилно приложение на материалния закон.

Водим от горното при извършената проверка по реда на чл. 168, ал. 1 АПК и на основанията по чл. 146 АПК на законосъобразността на оспорения административен акт съдът констатира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в изискуемата от закона форма. Същата не противоречи на материалноправни норми, издадена е на точното правно основание, съответства на целта на закона, като по отношение издаването ѝ не се установи наличие на нарушение на административнопроизводствените правила. Издаденият административен акт е правилен и законосъобразен, при което жалбата ще се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора жалбоподателката ще следва да понесе направените от ответника разноски в производството, който са в размер на 360 лева и представляват юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно нормата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 1 от наредбата.

По отношение на предявения иск по чл. 121, ал. 1, т. 3 от ЗДСл. е образувано АД № 87/2015г. по описа на Административен съд Перник и същото е висящо към настоящия момент. Поради този причина не се дължи произнасяне по този иск в настоящото производство.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на С.М.Д. против Заповед № С-26 от 30.01.2015г. на Кмета на община Перник.

ОСЪЖДА С.М.Д., с ЕГН *****, да заплати на Община Перник разноски в размер на 360(триста и шестдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/